

לחלוצה חיה חסידיה

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'וירא' • י"ט מר-חשוון ה'תשפ"ז (30/10/2026) • מגזין מספר 262

נא לשמור על קדושת המגזין •

ואתפלל אל השם

כלים לתענוג בעבודת הלב החב"דית

משהו חדש מתחיל

גיליון סיקור חלק שישי מהכנס ההיסטורי בחצרות קודשנו

מבזקים //

תקציר הכתבות והעדכונים
מאתר 'חב"ד לייב'

אימפריה אדירה

שיא מיוחד של מיליוני חשיפות
באגף המדיה של הארגון, בערוץ
וסרטוני הוידאו של 'לחלוצה' >>

אוצר מליובאוויטש

100 דקות בהקלטה נדירה
של המשפיע ר' אברהם דרייזין
(מאיר) על ההווה בליובאוויטש >>

ניגון מרומם

הסיפור מאחורי הניגון של רבי לוי
יצחק מברדיצ'וב 'אנה אמצעך'
(דער דוילדע), בביצוע מיוחד >>

בלהט אש

נאום סוחף ובווער של המשפיע ר'
מענדל פטרסע'ע בהתוועדות
י"ט כסלו בכפר חב"ד >>

מדור מיוחד

מבחר כתבות תוכן על דעת
רבותינו נשיאנו, בנוגע לבחירות
למשל בארץ הקודש >>

בין פנימי לחיצון

האם אנחנו באמת עובדים את ה' או שפשוט למדנו להיראות טוב?

שבחור ישיבה או חסיד שוכח את הלימוד ועסוק
בתיעוד הרבי מזוויות שונות - זוהי ה'חיצוניות'
שבחיצוניות'. הרבי מתאר בכאב כיצד אנשים
משקיעים זמן ואנרגיה בצילום במקום לשאול את
עצמם: האם למדתי 'תניא' היום? האם קלטתי עניין
פנימי מהמאמר או מההתוועדות?

ההנחה שעיסוק בטכנולוגיה סביב ענייני חסידות
הוא-הוא ה'חסידות' - היא טעות יסודית. מלבד
מקרים בודדים שבהם הדבר נעשה לשם פרנסה
או לצורך הפצה אמיתית, רוב הרדיפה הזו
מגיעה מתוך חוסר שימת לב ותפיסה
שגויה. הרבי מזכיר לנו כי בעל יום
ההולדת, הרבי הרש"ב, תבע
ללא הרף: תהיו 'פנימיים', 'ליגט'
ניט אין חיצוניות' - אל תהיו
מונחים בחיצוניות!

תפקידו של כל חסיד, בטח
זקני החסידים, אינו לחקות
את הצעירים ברדיפה אחר
המצלמות והמבטים החיצוניים,
אלא לעורר, להעיר ולהציב גבולות
ברורים. חסיד שנכנס לבית הכנסת צריך
לחשוב על הקדוש ברוך הוא, להביט בסידור,
להתבונן במילות התפילה, ולשאוף למכשג הפנימי
של הנשמה עם אלוקות בעבודת התפילה. נכון,
קל לשתוק. קל להגיד 'מה אכפת לי', ונעים יותר
לא לסבך את העניינים. אבל כ' מרחשוון אינו עוד
תאריך בלוח שנה חסידי. הוא צעקה אל הנשמה,
ומתוך כך - הוא גם מתנה נפלאה וזמן רצון גדול.

זה הרגע שבו אנחנו מוזמנים לעצור את המרוץ,
להניח לכל הרעש שמסביב, ולחזור הביתה - אל
השקט הפנימי, אל התפילה הלבבית, אל האמת
הפשוטה של תורת חסידות חב"ד. כי כשאדם
פותח סידור ומכוון את ליבו באמת, כשהוא בוחר
להיות 'פנימי', הוא פותח ערוץ ישיר בינו לבין קונו.

כ' מרחשוון, יום הולדתו של הרבי הרש"ב, הוא
תחנה שמחייבת אותנו לעצור את המרוץ. הרבי
מציב לפנינו תביעה חדשה: להיות 'פנימי', לא 'חיצוני'.
ומהו ההבדל בין 'פנימי' ל'חיצוני'? בשיחת ליל כ'
חשוון תשד"מ, הרבי פותח את הלב בצורה נוקבת
ודורש מאיתנו חשבון נפש אמיתי על מה שקורה
בתוך בית הכנסת, בעיצומה של עבודת השם.

הרבי מעורר בשיחה על תופעה מכאיבה: חסידים,
צעירים כמבוגרים, שעומדים בזמן התפילה ובמקום
להתבונן בגדלות השם, במקום לכוון
בתיבות המאירות של הסידור
ולהפנים את הד'ע לפני מי אתה
עומד, עסוקים בהסתכלות
על הנהגת הרבי בתפילה.

הסתכלות כזו באמצע
התפילה לא רק
שמבלבלת את המתפלל
ואת הסובבים אותו, אלא
היא היפך נפסק ב'שולחן
ערוך', התובע כוונה ופנימיות
מתחילת התפילה ועד סופה.

'פנימי' מתמקד לגמרי בעיקר, במה שנדרש
ממנו. הוא יודע שהוא צריך להשתנות, לעבוד עם
עצמו בהתבוננות פנימית בעבודת התפילה. זה
עיקר החסידות, 'עבודה בכוח עצמו'. שהאדם
יתחבר בהבנה וברגשות שלו לאלוקות.

אך אם הוא מנצל את הזמן שהכי מותאם לזה -
התפילה, עבור עניינים אחרים, אפילו כאלו שנראים
קדושים של 'התקשרות' וכדומה, מלבד זאת שהוא
כרגע לא ממוקד מטרה בסידור שלפניו בתפילה,
הוא גם נתפס לשטחיות חיצונית שהצדיק ירומם
אותו, במקום שהוא ישקיע בעבודה האישית שלו.
וכך הרבי מוסיף לעורר באותו נושא, גם על העיסוק
הגובר בתיעוד ובצילום. הרבי מתאר סיטואציה

ליצירת קשר •

✉ LGCH770@GMAIL.COM

🌐 CHABADLIVE.ORG

☎ +9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של
ארגון 'לחלוצה גאולתית'

• ראשי הוועד הרוחני של הארגון •
הרב יוסף יצחק אופן והרב נחמן שכירא

לאתר 'חב"ד לייב'
סרקו את
הברקוד

מחלקת המדיה של הארגון
מכנילה אתר תוכן חסידי
מרתק עם שלל כתבות תוכן
איכותיות וחומר היסטורי
אכותי בשילוב שיטות
והתוועדות טונני חב"ד,
חדשות הארגון ועוד

אנקדוטות ופנינים

דברי זקני וחשובי משפיעי חב"ד ליובאוויטש
בכנס ההיסטורי 'ואתפלל אל השם' בחצרות קודשנו תשפ"ז

התוועדות חסידיה

ראו בחוש שהם בעולם אחר!

הרב שלמה זרחי | מנהל רוחני ישיבת תורת"ל המרכזית 770

כדאי מאוד לנצל את זמן הבחורות, בכדי להתחיל להשקיע בעבודת התפילה. אז האדם יש לו יכולות ריכוז וכוח רצון להשקיע בצורה מיוחדת. כמובן שמי שלא התרגל לזה בנערותו, יכול וצריך להתחיל בזה כעת, אבל להתחילה זה כדאי מאוד להשקיע בצורה רצינית ובקביעות בעבודת התפילה.

לקחת את עניין 'עבודת התפילה' כפרוייקט רציני, שהרי זה עיקר כל חסידות חב"ד! ומי שמתפלל באריכות, הוא מרגיש בעצמו את השינוי הגדול שזה עושה לו בחיים לאט לאט. המשפיעים שלנו היו מתוועדים ודורשים מאיתנו בהתחלה ללמוד 'מאמר' בצורה רצינית ולדעת את תוכן ה'מאמר' לפי הסדר וכצורתו, ולאחר מכן לחשוב את ה'מאמר' כמה דקות בודדות לפני עבודת התפילה.

בהמשך הם דרשו שבלימוד ה'מאמר', נשים לב להבין את הקשר בין אות אחת לאות השנייה ב'מאמר', ומה הקשר בין כל העניינים ב'מאמר' להבנת העניין, ומהו ה'בכ' בנוגע למעשה ב'עבודה'. ואז לאחר מכן לחשוב על זה לפני התפילה, במשך כמה דקות. וכך לאט לאט האדם נכנס ומתחבר לעניין שמבואר ב'מאמר', וזה מעניין ומרתק אותו, ובמילא הוא יכול להוסיף עוד זמן בהתבוננות בחסידות לפני התפילה.

לאחר מכן זה שתוכן ההתבוננות ב'מאמר' יחדור בתוך הכוונה במילות התפילה באריכות ההתבוננות. וזה לוקח זמן רב, וזה תענוג אלוהי גדול. אני זוכר את המשפיעים בזמננו, שהיו עומדים לפני הכותל וחושבים חסידות

לקט מדברי נשיא דורנו
בעניין עבודת השם

דבר הנשיא

הרבי הרש"ב תבע פנימיות - להיות מונח בתפילה!

'בין העניינים שתבע בעל יום ההולדת [הרבי הרש"ב].. הוא להשתדל ביותר היתה הדגשה ושימת לב מיוחדת בענין - שלא להיות 'חיצוני'.. ובהקשר לכך הרי כאן המקום להזכיר פעם נוספת אודות ענין 'חיצוני', עד 'לחיצוניות שבחיצוניות'.. דובר כמה פעמים שאין שום ענין להסתכל ללא הרף על איש פלוני כו'.. ועל אחת כמה וכמה בשעת התפילה (או הכנה לתפילה), כאשר צריכים להתבונן בגדלות האל, 'דע לפני מי אתה עומד' הרי בודאי שאין מקום להסתכל על בן אדם.. גם כאשר מבחינים שלא זו בלבד שאין הדעת נוחה מזה, אלא זהו היפך הרצון ממש!..

החיסרון שבהנהגה זו אינו רק מפני היותו ענין חיצוני, אלא יתירה מזו - היפך השולחן ערוך ממש: על פי 'שולחן ערוך' צריכה להיות הכוונה הכללית ד'דע לפני מי אתה עומד' לא רק בעת תפלת העמידה.. אלא גם מהתחלת התפילה ממש - 'הודו לה' קראו בשמו', ועוד לפני זה - בעת לבישת הטלית והתפילין. ומובן שהסתכלות למקום פלוני (על אדם פלוני) באמצע התפילה מפריעה ומבלבלת לכוננת התפילה! בשעת התפילה צריכים להביט בתוך הסיודור, לא רק כדי שלא להחסיר כמה תיבות (ויותר מזה), אלא גם כדי לסייע בכוונת התפילה, כידוע בענין אותיות מחכימות ואותיות מאירות כו', ולכן, אין להסתכל למקום אחר, ומה גם - למקום שאין זה ענינם כלל!.. בעל יום ההולדת [הרבי הרש"ב] תבע ללא הרף: 'ליגט ניט אין חיצוניות' [= אל תהיה מונח בחיצוניות]!..

שיחת ליל כ"ף חשוון תשד"מ, בלתי מוגה

ומתפללים באריכות נפלאה.. וראו בחוש שהם בעולם אחר לגמרי!.. ובמילא גם הם התנהגו באופן אחר במשך כל היום. כאשר משקיעים באריכות התפילה בקביעות, לאט לאט רואים שינוי במהות האדם.

הדרך שיהיה קשר בין 'מאמר'..

כל אחד צריך לקחת על עצמו החלטה אמיתית וכונה, כלפי עצמו וכלפי הריבונו של עולם, לחשוב חסידות בצורה קבועה ולהשקיע בעבודת התפילה ברצינות. כל יום לחשוב עניין בחסידות לפני התפילה. לא משנה מה, שזה יהיה 'מאמר' או פרק 'תניא', העיקר לחשוב כל יום לפחות 5 דקות חסידות.

להתחיל בזה בקבלת עול, אחר כך האדם יוכל לראות בעצמו שיש בזה תענוג יותר, והוא כך מבין את ה'מאמר' יותר טוב, וה'מאמר' מדבר אליו יותר. בלי לחשוב חסידות בעבודת התפילה, כשהאדם לומד 'מאמר' - אין שום קשר בינו ל'מאמר' שלומד.. זה נשאר בספר והוא ממשיך את חייו..

אם האדם רוצה שיהיה קשר בינו ל'מאמר', הוא צריך ללמוד 'מאמר' אחד שוב ושוב, לפחות עשר פעמים בצורה טובה, ולחשוב ולהתבונן בו לפני התפילה לפחות עשרים פעמים, ולחשוב את פירוש המילות במתינות ובכוונה (ועדיף לחשוב ולכוון כשהספר או הסיודור פתוח לפני האדם). בטח גם יגיעו לאדם מחשבות זרות, הוא צריך בקבלת עול להתייגע להתרכז ולהמשיך לחשוב רק על ה'מאמר'. וכך במשך כל יום למשך תקופה ('יום יום ידרשון'), אז האדם יראה הצלחה מוחשית בתפילה! זה לא צריך להיות מיד, אבל זה בוודאי יבוא.

לתת לעצמך את הצ'אנס להתרגש

הרב בנימין גנדל | משפיע ישיבת חח"ל צפת

כאשר אדם חושב את פירוש המילים במשך תקופה של שבוע או שבועיים, אפילו רק של חלק מהקטעים בתפילה, הוא ירגיש שהמילים בתפילה נאמרות אצלו אחרת. אם הוא יתמיד בכל יום לחשוב את תוכן המילים שהוא אומר, זה יאמר על ידו בחיות ובחיבור אישי יותר. הרבה פעמים נשמעת טענה, שזה לא מעניין לחשוב על המילים בתפילה בכל יום.. זה לא מדבר אליו, ככה הוא טוען.. אז דבר ראשון, צריך לחשוב בקבלת עול גם אם הוא לא מבין. ככה מדריך הרבי הרש"ב, ועליו ליישם.

יחד עם זאת, חשוב מאוד להתרגל להתרכז. קשה מאוד להתחבר למילות התפילה, אם האדם לא רגיל להתרכז. אפשר להמשיך זאת לאדם שהולך לטיול, אבל המדריך טיולים ממנה אותו כל הזמן, בכדי שיספיק להנות באטרקציות נוספות. האדם יגיד למדריך טיולים: הגעתי להנות, תן לי זמן להנות מהאטרקציה או הנוף שלפני, כל הזמן אתה מריץ אותי ממקום למקום, ובסוף אני לא נהנה מכלום.. כשמריצים את התפילה במהירות,

• לעילוי נשמת •

הגה"ח הרב זלמן טוביה אבולסקי ע"ה
שליח הרבי ורבה הראשי של מולדובה

מגוון רחב של תכנים חסידיים איכותיים
הרצאות ונכסים, שינויים וראיונות, קורסים וסדנאות,
התוועדות, נגנים, הקלטות טקסולוגיה ועוד
התקשרו עכשיו » 073.3183.588

קו הטלפון
של חב"ד
לצליל לעולם תוכן מעורר הישראה

בצעירותי בצפת, אצל המשפיע הנודע הרב יוסף יצחק אופן, הוא היה מתוועד ותובע מאיתנו הרבה 'להתפלל עם מאמר'. הוא תיאר לנו כיצד כשמתבוננים ב'מאמר' אחד במשך תקופת זמן שוב ושוב, אז ה'מאמר' באדם בכל התפילה במשך שעות ארוכות, וה'מאמר' חוזר גם בתוך המילים בתפילה כולה, וה'מאמר' נהיה כמו פירוש לכל המילים בתפילה.

האמת היא, שממש לא הבנתי וזה היה נראה לי לא הגיוני לגמרי. איך 'מאמר' יכול לחזור בכל התפילה? לא הבנתי אז. אבל ברוך השם הקשבתי לרב אופן, ולאחר תקופה רצינית שהשקעתי בעבודת התפילה והתבוננות בחסידות, אפשר להרגיש זאת בחוש. מי שישקיע בזה יוכל לראות שזה ממש ככה! פתאום אפשר להיות שקוע ולהוט בעניין בחסידות במשך שעות ארוכות בתפילה, בתענוג אלוף נפלא!..

איך מגיעים לזה? צריך לעבוד בשתי דרכים במקביל. דבר ראשון, מה שהוסבר עד כה. להשקיע בעבודת התפילה ובפרט בפירוש המילים הרגיל (וגם לחשוב חסידות קצת לפני התפילה), וגם פירוש המילים החסידי, ולהתרגל בזה שהתפילה כבר תהיה מובנת מאלה (לאחר שמתרגלים לחשוב הרבה בקביעות את פירוש המילים). במקביל, לעבוד על זה שעניין בחסידות יבער בראש של האדם. שיהיו עניינים בחסידות שמעניינים אותו מאוד (המשך העניין יוסבר בגיליון שבוע הבא).

אז בוודאי שהאדם לא יתחבר ולא יתרגש ובטח לא יתלהב. צריך זמן מסויים שהאדם נותן לעצמו את הצ'אנס 'להיות' בתפילה. כל אחד כמה זמן שהוא יכול, אפילו שזה יהיה חמש או עשר דקות בלבד בהתחלה (וכמובן בשבת קודש כל אחד בטח יכול לתת מעצמו יותר), אבל באותם עשר דקות - שהוא יהיה כל כולו בתוך מילות התפילה. שהוא ישקע ויתרכז לגמרי בתוכן התפילה. להיות כולו בריכוז המחשבה, אפילו אם הוא חושב רק את פירוש המילים הפשוט.

שבדקות האלו שהוא יכול, וכל אחד יכול, שישכח מהשעון. אין חזן ואין חברים. עכשיו הוא מתפלל. רק הוא והקדוש ברוך הוא. כדאי שכל אחד יתכנן מראש כמה זמן הוא בטוח יכול להיות לגמרי בתפילה. ולפי הזמן הזה שהוא 'יתפלל'. אבל שהוא יתן את כל כולו בתפילה בזמן הזה. בדקות האלו הכל מת. יש רק את הסיידור ואת ה', והאדם חושב את המילים. זהו. תתן לעצמך להנות בתפילה! תתן לעצמך את האפשרות להתחבר לאלוקות!..

כל אחד רוצה להתחבר לתפילה, להתחבר לאלוקות. אבל כשמריצים תפילה, ברור שאי אפשר להתחבר. אז אם לא בכל התפילה, תתן לעצמך את ההזדמנות להתחבר ולהתרגש מהמילים בזמן המינימום שאתה כן יכול. אם בחור או חסיד משקיע את הזמן שהוא יכול ומתאמץ להתרכז ולחשוב את פירוש המילים בתפילה, שצורה כזו שהוא מבין מה הוא מתפלל לפני השם, בוודאי שיעיר הרגש. אנחנו לא מחפשים להתרגש בכוח. עלינו מוטל לחשוב את פירוש המילים ולהתרכז, אבל בוודאי שמי שיעשה זאת, אז התוצאה תהיה התלהבות והתרגשות בתפילה, והמילים יהיו 'חיים ומאירים', כלשון הרבי הרש"ב ב'קונטרס התפילה'.

לא האמנתי שזה אפשרי.. אבל זה ככה!

בנוסף לפירוש המילים הפשוט (שזה לכאורה העיקר), יש גם רובד קצת יותר נעלה, והוא לחשוב את פירוש המילים לפי המבואר בחסידות. כל אחד נפגש במאמרי החסידות וב'ליקוטי תורה' וכדומה, בהסברים שמבארים את עומק פירוש המילים לפי החסידות. כל פעם מוסבר קטע או פסוק מהתפילה (יש גם סידור 'טעמו וראו' שמלקט זאת). אז כדאי מאוד גם לחשוב על זה בעת התפילה, וזה משרגל מאוד את הכוונה והחיות בתפילה. זה שייך בפירוש גם לצעירים, ובטח בשבת. להוסיף בזה בהדרגה.

חשוב מאוד לפני התפילה, אחרי שלומדים חסידות, לחשוב לפחות חצי דקה או דקה על עניין בחסידות. או מה שהוא למד כעת או עניין אחר ש'תופס' אותו בחסידות. זה גם גורם לאדם להתחבר יותר לחסידות, ובעיקר זה מרגיל ומכין אותו להתבוננות האמיתית בחסידות (כפי שיוסבר בהמשך). בסיום הלימוד, לעזוב את הספר ולחשוב דקה או שתיים על עניין בחסידות. אבל עיקר העניין בדרגה הזאת, זה לחשוב את פירוש המילים.

הדרגה השלישית בתפילה (לאחר שתי הדרגות, שבוארו בגיליון הקודם), ניתן לקרוא לזה 'עבודת התפילה לבוגרים', שבכללותה עניין של 'להתפלל עם מאמר', ובדרך כלל כשהרבי הרש"ב ובכלל בחסידות כשמדובר על 'עבודת התפילה', לזה מתכוונים. זה 'עבודת התפילה' החב"דית האמיתית. כהקדמה אני חייב לשתף משהו אישי. כאשר למדתי

